

Затверджено
Вченою радою
КиМУ протокол № 7
від 25 лютого 2021 року

Введено в дію наказом
президента КиМУ № 038
від 25 лютого 2021 року

**ПРОГРАМА
ФАХОВОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ
ДЛЯ АБИТУРІЄНТІВ, ЯКІ ВСТУПАЮТЬ НА НАВЧАННЯ
ЗА ОСВІТНЬО-ПРОФЕСІЙНОЮ ПРОГРАМОЮ
«МІЖНАРОДНІ ВІДНОСИНИ»
ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ 291 «МІЖНАРОДНІ ВІДНОСИНИ,
СУСПІЛЬНІ КОМУНІКАЦІЇ ТА РЕГІОНАЛЬНІ СТУДІЇ»
ГАЛУЗІ ЗНАНЬ 29 «МІЖНАРОДНІ ВІДНОСИНИ»
ЗА ДРУГИМ (МАГІСТЕРСЬКИМ) РІВНЕМ**

ВИТЯГ
з протоколу № 7
засідання кафедри міжнародних відносин та туризму
від 22 лютого 2021 року

22.02.2021 р.

м. Київ

Присутні: зав.кафедри, к.політ.н., доц. Крупеня І.М., к.і.н., проф. Іванова Р.П., д.політ.н., проф. Шергін С.О., д.політ.н., проф. Коломієць О.В., д.і.н., проф. Сокирська В.В., к.і.н., доц. Судак І.І., к.і.н., доц. Самойлов О.Ф., к.і.н., доц. Мохнатюк І.О., к.ф.н., доц. Шарко О.В., к.політ.н., доц. Тараненко Г.Г., к.політ.н., доц. Рябоштан Є.В., к.культ. Данник К.О., к.географ. н. Юрченко Т.І., викл. Алексанян В.І., викл. Курілова Ю.О., викл. Клик Б.О., викл. Терехова М.А., викл. Порплиця Н.Б.

СЛУХАЛИ:

Зав. кафедри к.політ.н., доц. Крупеню І.М., про перезатвердження Програми фахового вступного випробування для абітурієнтів, які вступають на навчання за освітньо-професійною програмою «Міжнародні відносини» зі спеціальності 291 «Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії» галузі знань 29 «Міжнародні відносини» за другим (магістерським) рівнем.

УХВАЛИЛИ:

Перезатвердити Програму фахового вступного випробування для абітурієнтів, які вступають на навчання за освітньо-професійною програмою «Міжнародні відносини» зі спеціальності 291 «Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії» галузі знань 29 «Міжнародні відносини» за другим (магістерським) рівнем.

Завідувач кафедри міжнародних відносин та туризму

доц. Крупеня І.М.

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Метою фахового вступного випробування у тестовій формі є – виявлення підготовки абітурієнтів до навчання в магістратурі, перевірка їхніх базових знань з теорії та історії міжнародних відносин, найважливіших понять і категорій, принципів, на яких будуються ці відносини, динаміки міжнародних відносин, способів розв'язання кардинальних проблем, особливо тих, які існують і проходять через різні етапи історичного розвитку, з історії розвитку дипломатичної та консульської служби, сучасної дипломатичної практики, особливостей регулювання діяльності закордонних представництв, ролі міжнародних організацій у сучасних міжнародних відносинах, їхньої діяльності в галузі підтримки миру та міжнародної безпеки, врегулювання конфліктів, розвитку міжнародного співробітництва, аналіз тих змін, які відбуваються в діяльності міжнародних організацій відповідно до глибоких зрушень кінця ХХ – початку ХХІ століть, основних засад та тенденцій зовнішньополітичних курсів європейських країн, США та Канади, а також принципів, цілей, завдань і методів здійснення країнами міжнародної та зовнішньої політики.

Структура фахового вступного випробування складається з 60 тестових завдань. За кожну правильну відповідь абітурієнт отримує 1 бал.

АБІТУРІЄНТ ПОВИНЕН

знати:

- провідні методологічні, концептуальні підходи та основні джерела і літературу з курсу;
- періодизацію, термінологію та дефініції історії міжнародних відносин;
- характерні риси та пріоритети міжнародних відносин у різні періоди;
- історію утворення і характеристику головних систем, діяльність міждержавних групувань в міжнародних відносинах;
- особливості сучасного етапу розвитку міжнародних відносин;
- позицію України з актуальних питань сучасних міжнародних відносин;

уміти :

- користуватися документами, науковою літературою і іншими джерелами міжнародного характеру;
- аналізувати міжнародні події на різних стадіях міжнародних відносин, логічно й послідовно висвітлювати факти та події з історії країн визначених регіонів;
- з'ясовувати специфіку та причинно-наслідкові зв'язки при аналізі найважливіших подій міжнародних відносин;
- застосовувати отримані історичні знання для осмислення сучасних проблем, враховувати уроки минулого для сьогодення;
- подавати аргументацію власного тлумачення подій, підходів, оцінок та перспектив розвитку міжнародних відносин;
- аналізувати міжнародні події з позицій національних інтересів України.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ

фахового вступного випробування для абітурієнтів, які вступають на навчання за другим (магістерським) рівнем зі спеціальності 291 «Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії» галузь знань 29 «Міжнародні відносини»

Кожний варіант складається з 60 тестових питань. Оцінювання якості виконання екзаменаційних завдань вступного іспиту здійснюється за національною шкалою та шкалою ECTS у відповідності до кількості правильних відповідей за шкалою, наведеною в таблиці

Таблиця

%	Кількість правильних відповідей	Сума Балів	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою
90% і більше	57-60	184-200	A	відмінно
75% -89%	51-56	168-183	B	добре
	44-50	152-167	C	
50% -74%	38-43	136-151	D	задовільно
	31-37	120-135	E	
49% і менше	30	Менше 120	FX	незадовільно

ПРОГРАМА

фахового вступного випробування для абітурієнтів, які вступають на навчання за другим (магістерським) рівнем зі спеціальності 291 «Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії» галузь знань 29 «Міжнародні відносини»

I. МІЖНАРОДНІ ВІДНОСИНИ ТА СВІТОВА ПОЛІТИКА

1. Мирне врегулювання після Першої світової війни. Версальсько-Вашингтонська система.
2. Зміст та основні напрямки розвитку міжнародних відносин в Європі у міжвоєнний період.
3. Мюнхенська політика Західних держав та її наслідки.
4. Утворення і діяльність антигітлерівської коаліції в роки Другої світової війни.
5. Проблеми мирного врегулювання в Європі і Азії після Другої світової війни.
6. Проблеми формування Ялтинсько - Потсдамської системи міжнародних відносин
7. “Холодна війна ” у міжнародних відносинах: учасники, етапи, головні конфлікти.
8. Розвиток інтеграційних процесів у Західній Європі. Заснування Європейського Союзу.
9. Гельсінський мирний процес та його міжнародне значення.
10. Міжнародні відносини в Азіатсько-Тихоокеанському регіоні (80-90-ті рр.).
11. Геополітичні зміни в світі наприкінці 80-х – на початку 90-х років.
12. Основні тенденції розвитку сучасних міжнародних відносин.
13. ООН в системі міжнародних відносин: стан, тенденції, перспективи.
14. Європейські політичні, правові, економічні організації.
15. НАТО та його трансформація у наприкінці ХХ – початку ХХІ ст.
16. Участь України в міжнародних організаціях.
17. Політичний реалізм в теорії міжнародних відносин.
18. Типологія учасників міжнародних відносин.
19. Закономірності розвитку міжнародних відносин.
20. Національний інтерес. Типологія національних інтересів.
21. Міжнародний конфлікт. Основні концепції його генезису та ескалації.
22. Особливості становлення та принципи зовнішньої політики України.
23. Європейський напрям зовнішньої політики України.
24. Українсько - російські міждержавні відносини.
25. Основні напрямки зовнішньої політики України.

II. ТЕОРІЯ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН

1. Класифікація міжнародних відносин. Рівні міжнародних відносин. Системи міжнародних відносин.
2. Погляди античних авторів на міжнародні відносини. Фукідид (471 рр. до н.е.).
3. Неореалізм та неолібералізм як найсучасніші тенденції міжнародних відносин.
4. Універсальні закономірності міжнародних відносин. Глобалізація та фрагментація: їх прояви.
5. Учасники міжнародних відносин: їх класифікація, цілі, діяльність.
6. Держава як головний учасник міжнародних відносин.
7. Сила як основна категорія міжнародних відносин
8. Міжнародні конфлікти: типи, шляхи розв’язання.
9. Поняття міжнародних систем, типи міжнародних систем, еволюція міжнародних систем.
10. Поняття міжнародного та світового порядку: основні тенденції.

III. ДИПЛОМАТИЧНА І КОНСУЛЬСЬКА СЛУЖБА

1. Роль та місце дипломатії в міжнародних відносинах.
2. Порядок акредитації глави дипломатичного представництва. Вірчі грамоти та правові наслідки їх вручення.
3. Структура та функції Міністерства закордонних справ України.
4. Класи і ранги дипломатичних агентів.
5. Функції дипломатичних представництв України. Категорії персоналу дипломатичного представництва.
6. Порядок заснування консульських установ, їхні функції.
7. Закон України Про дипломатичну службу від 20 вересня 2001 р.: основні положення.

IV. ДИПЛОМАТИЧНИЙ ПРОТОКОЛ

1. Поняття дипломатичного протоколу та етикету, його вдосконалення в ході історичного розвитку.
2. Протокол як міжнародна категорія. Особливості дипломатичних протоколів різних країн світу.
3. Протокольні заходи під час офіційних візитів глав іноземних держав чи урядів.
4. Дипломатичний протокол та міжнародна практика визнання держави де-факто та де-юре.
5. Вірчі грамоти та практика їх вручення в Україні та інших державах.
6. Дипломатичні документи, зміст та вимоги до їх складання.
7. Поняття державного прапора, гербу і гімну країни. Порядок виставлення прапорів.
8. Нештатні (почесні) консули.
9. Дуайєн дипломатичного корпусу та його функції.
10. Класи і ранги дипломатів, їхнє співвідношення.
11. Протокольна служба ООН. Особливості дипломатичного протоколу в ООН.

V. ЗОВНІШНЯ ПОЛІТИКА УКРАЇНИ

1. Національні інтереси в зовнішній політиці України.
2. Концептуальні засади зовнішньої політики України.
3. Українсько-російські міждержавні відносини: становлення та розвиток.
4. Українсько-американські відносини (1991-2011).
5. Євроатлантична інтеграція України: історія, проблеми та перспективи.
6. Процес розширення ЄС та перспективи інтеграції України в ЄС.
7. Російсько-грузинський конфлікт та Україна.
8. Транскордонне співробітництво України на сучасному етапі.
9. Зовнішньополітичний напрям енергетичної стратегії України.
10. Проблема пошуку та збереження державної ідентичності України в умовах глобалізації.
11. України та проблеми врегулювання регіональних міжнародних конфліктів.
12. Співробітництво України з державами ЦСЄ та ПСЄ (на прикладі країни).

VI. ЗОВНІШНЯ ПОЛІТИКА КРАЇН АЗІЇ

1. Зовнішньополітична стратегія Китаю в сучасних міжнародних відносинах.
2. Трансформація зовнішньої політики Японія в сучасних історичних умовах.
3. Територіальна проблема у відносинах між Росією та Японією (1990 року – початок XXI ст.).
4. Китай як чинник зовнішньої політики Росії.
5. Проблеми формування зовнішньополітичного курсу держав Близького Сходу.
6. Палестинське питання в сучасних міжнародних відносинах.
7. Іракська проблема в міжнародних відносинах
8. Зовнішньополітичні орієнтири сучасної Індії.

9. Індो–Пакистанський конфлікт і його міжнародне значення.
10. Кореїський чинник у розвитку міжнародних відносинах в АТР.

VII. ЗОВНІШНЯ ПОЛІТИКА КРАЇН ЗАХІДНОЇ ЄВРОПИ

1. Зовнішньополітичні вектори країн Західної Європи.
2. Країни Західної Європи в процесі євроатлантичної інтеграції.
3. Зовнішня політика лейбористського уряду Т. Блера і Г. Брауна.
4. Зовнішньополітичні пріоритети уряду та діяльність Г. Шрьодера та А. Меркель.
5. Зовнішньополітична стратегія та діяльність Франції в роки президентства Ж. Ширака (1996–2007р.).
6. Зовнішньополітичні пріоритети Франції за президентства Н. Саркозі.
7. Зовнішня політика Іспанії на сучасному етапі
8. Зовнішньополітичні пріоритети Італії.

VIII. ЗОВНІШНЯ ПОЛІТИКА КРАЇН ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ

1. Зовнішня політика США за президентства Б. Клінтона.
2. Зовнішньополітична стратегія США за президентства Дж. Буша-молодшого.
3. Зовнішньополітичні пріоритети Канади на рубежі ХХ-ХХІ століття.
4. Еволюція зовнішньополітичної стратегії США в другій половині ХХ століття.
5. НАФТА як інтеграційне об'єднання країни Північної Америки.
6. Еволюція стратегії національної безпеки США після 2001 р.
7. Зовнішня політика США стосовно країн Перської затоки та Центральної Азії.
8. Стратегічні напрямки співпраці США–РФ.
9. Еволюція зовнішньополітичної стратегії США стосовно Китаю.
10. Роль США у подоланні світової фінансової кризи.

IX. ЗОВНІШНЯ ПОЛІТИКА КРАЇН ЦСЄ ТА ПСЄ

1. Вступ країн ЦСЄ та ПСЄ до ЄС: проблеми та наслідки.
2. Вступ та діяльність країн ЦСЄ та ПСЄ у НАТО: геополітичні наслідки для регіону.
3. Країни ЦСЄ та ПСЄ у регіональному міжнародному співробітництві (ЦЄІ, Вишеградська група, ОЧЕС, Рада Балтійських держав).
4. Російсько-грузинський конфлікт і держави ЦСЄ.
5. Проблема розміщення ПРО в країнах ЦСЄ та позиція Росії.
6. Країни ЦСЄ та енергетична безпека Європи.
7. Проблема статусу Косово та позиція країн ЦСЄ.
8. Міжетнічні та міжнаціональні проблеми в країнах колишнього СФРЮ.

X. ЗОВНІШНЯ ПОЛІТИКА РОСІЇ ТА КРАЇН СНД

1. Проблеми взаємовідносин Росії і країн Закавказзя.
2. Росія та конфлікт у Придністров'ї.
3. Проблема формування нової ролі РФ у сучасних міжнародних відносинах.
4. СНД: сучасний стан та перспективи.
5. Проблема Китаю у зовнішньополітичній стратегії Росії.
6. Східний вектор політики РФ за президентства В. Путіна.
7. Російсько-грузинський конфлікт і міжнародне співтовариство.

XI. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН В АФРИЦІ ТА ЛАТИНСЬКІЙ АМЕРИЦІ

1. Інтеграційні та дезінтеграційні процеси на Африканському континенті.
2. Зовнішня політика ПАР на сучасному етапі.
3. Держави Магрибу в сучасних міжнародних відносин.
4. Міжнаціональні взаємини в державах Африки.
5. Зовнішня політика Бразилії на сучасному етапі.
6. Антиглобалістський зовнішньополітичний курс країн Латинської Америки.
7. Сучасні інтеграційні процеси в країнах Латинській Америці.

XII. СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН

1. Цивілізаційні концепції розвитку сучасних міжнародних відносин.
2. Глобалізація та нові тенденції у розвитку міжнародних відносин.
3. Регіоналізація, нові тенденції світового розвитку на рубежі ХХ-ХХІ століть.
4. Транснаціональні корпорації (ТНК) як новий чинник міжнародної політики.
5. Проблема безпеки в сучасних міжнародних відносинах.
6. Міжнародний тероризм як фактор сучасних міжнародних відносин.
7. Проблема формування нової системи міжнародних відносин
8. Пошук і збереження національної та релігійної ідентичності в сучасних міжнародних відносинах.
9. Ісламський фактор в сучасних міжнародних відносинах.
10. Релігійний фактор в системі міжнародних відносин.

XIII. МІЖНАРОДНА ІНТЕГРАЦІЯ У СВІТОВІЙ ПОЛІТИЦІ

1. Інтеграційні процеси у світовій політиці: теоретичні та правові засади.
2. Сучасні концепції міжнародної інтеграції: федералізм, функціоналізм, неофункціоналізм.
3. Доктрини та нормативні засади західноєвропейської інтеграції
4. Формування світового інтеграційного співтовариства.
5. Роль інтеграційних об'єднань у сучасних міжнародних відносинах.

XIV. МІЖНАРОДНІ ОРГАНІЗАЦІЇ

1. Класифікація міжнародних організацій. Сутність і типологія міжнародних організацій.
2. Роль НАТО в сучасних міжнародних відносинах. Проблеми розширення НАТО на Схід.
3. Діяльність регіональних організацій (ЛАД, АСЕАН, ОАД, Африканський Союз).
4. Питання одностайності і права вето РБ ООН.
5. Роль України в розробці Статуту ООН.
6. Проблеми реформування ООН на сучасному етапі.
7. Участь України в регіональних і субрегіональних інтеграційних утвореннях.

Тестові завдання
фахового вступного випробування для абітурієнтів, які вступають на навчання за
другим (магістерським) рівнем зі спеціальності 291 «Міжнародні відносини, суспільні
комунікації та регіональні студії» галузь знань 29 «Міжнародні відносини»

Варіант А

1. Батьками „Руху неприєднання” були:

- а) Й. Броз-Тіто, Дж. Неру;
- б) Й. Броз-Тіто, Ванденберг;
- в) Дж. Неру, Ванденберг;
- г) Хо Ши Мін, Ходжи.

2. „План Маршалла” передбачав:

- а) надання військової допомоги країнам антирадянського табору;
- б) надання фінансової допомоги країнам Європи;
- в) план розміщення американських військових баз у Європі;
- г) план виплати репарації Німеччиною після II світової війни.

3. Угоди про створення Ради Європи підписано:

- а) 10 країнами у 1949 р.;
- б) 12 країнами у 1950 р.;
- в) 9 країнами у 1951 р.;
- г) 11 країнами у 1948 р.

4. Рада Європи мала такі робочі інституції:

- а) вище правління, кабінет міністрів, секретаріат;
- б) парламентську асамблею, суд, секретаріат;
- в) секретаріат, кабінет міністрів, парламентську асамблею;
- г) суд, кабінет міністрів, парламентську асамблею.

5. „План Шумана” передбачав:

- а) об'єднання Франції та ФРН;
- б) об'єднання вугільної та сталеливарної галузей промисловості;
- в) об'єднання військово-промислового комплексу Франції та ФРН;
- г) створення політичних наддержавних інституцій у Європі.

6. Яка війна призвела до падіння IV Республіки у Франції:

- а) в'єтнамська;
- б) корейська;
- в) алжирська;
- г) марокканська.

7. Франція виходить з військової організації НАТО за президентства:

- а) Ш. Де Голля;
- б) Ж. Ширака;
- в) Ф. Міттерана;
- г) Ж. Помпіду.

8. Події 1989 р. у Чехословаччині, пов'язані з падінням комуністичної партії увійшли в історію, як:

- а) народна революція;

- б) „оксамитова революція”;
- в) переворот;
- г) національно-визвольна війна.

9. З приводу яких подій лідер НДР Е. Хонеккер сказав: „Коли сусід змінює шпалери, це не означає, що ми маємо робити те саме”:

- а) початку перебудови в СРСР;
- б) об’єднання Німеччини;
- в) інтеграційних процесів у Західній Європі;
- г) відкриття кордону між Австрією та Угорщиною.

10. Маккартизм – це:

- а) гоніння на фашистів;
- б) переслідування за расовою ознакою;
- в) переслідування комуністів;
- г) переслідування опонентів.

11. Війна за Фолкленди відбулась:

- а) 1985 рр.;
- б) 1981 рр.;
- в) 1982 рр.;
- г) 1976 рр.

12. В німецьку історію як канцлер об’єднання увійшов:

- а) Г. Коль;
- б) Г. Шрьодер;
- в) Г. Шмідт;
- г) К. Аденауер.

13. Європейське об’єднання з вугілля та сталі було створено:

- а) 1950 р.;
- б) 1951 р.;
- в) 1952 р.;
- г) 1953 р..

14. Римські договори підписано:

- а) березень 1957 р.;
- б) квітень 1957 р.;
- в) травень 1957 р.;
- г) червень 1957 р.

15. У Раді ЄЕС було представлено:

- а) 16 національних парламентарів;
- б) 17 міністрів;
- в) 21 міністр;
- г) 34 парламентарі.

16. План Тінденманса передбачав:

- а) формування валютного союзу до 1975 р.;
- б) формування валютного союзу до 1978 р.;
- в) формування валютного союзу до 1980 р.;
- г) формування валютного союзу до 1984 р.

17. Європейська асоціація вільної торгівлі виникла:

- а) у 1960 р. за Британською ініціативою;
- б) у 1958 р. за ініціативою США;
- в) у 1961 р. за ініціативою скандинавських країн;
- г) у 1973 р. за ініціативою Австрії.

18. На сьогодні до складу Асоціації вільної торгівлі входять:

- а) Норвегія, Швейцарія, Австрія, Люксембург;
- б) Швеція, Норвегія, Данія, Ліхтенштейн;
- в) Швейцарія, Ісландія, Ліхтенштейн, Норвегія;
- г) Ісландія, Швейцарія, Сан-Маріно, Ліхтенштейн.

19. Хельсінкська нарада з питань безпеки і співробітництва відбулась:

- а) травні-червні 1975 р.;
- б) липні-серпні 1975 р.;
- в) серпні-вересні 1975 р.;
- г) вересні-жовтні 1975 р.

20. Сан-Франциська конференція 1951р. була присвячена:

- а) вирішенню територіальних питань на Далекому сході;
- б) підписанню мирного договору з Японією;
- в) економічному співробітництву на Далекому сході;
- г) північноамериканській інтеграції.

21. Доктрина Йосіда передбачала:

- а) встановлення дипломатичних контактів з соціалістичними країнами;
- б) економічний напрям зовнішньої політики;
- в) мілітаристська зовнішня політика;
- г) участь у миротворчих кампаніях.

22. Який острів СРСР погоджувався передати Японії?

- а) Кунашир;
- б) Ітуруп;
- в) Сахалін;
- г) Шикотан.

23. На Бандунзьку конференцію зібралися:

- а) країни соціалістичного табору;
- б) постколоніальні країни;
- в) країни – союзники США;
- г) країни – економічні партнери Японії.

24. В якій країні падіння комуністичного режиму набуло форми збройного протистояння:

- а) Польща;
- б) Чехословаччина;
- в) Румунія;
- г) Угорщина.

25. Кемп-Девідські домовленості було укладено:

- а) між Єгиптом та Сирією;
- б) між Ізраїлем та ОВП;

- в) між Сирією та Ізраїлем;
- г) між Ізраїлем та Єгиптом.

26. „Александрійський протокол” передбачав:

- а) створення анти-ізраїльської коаліції;
- б) створення Ліги арабських держав;
- в) інституціалізацію ОВП;
- г) створення ОАР.

27. Партизанські загони палестинців носили назву:

- а) ассасіни;
- б) моджахети;
- в) шахіди;
- г) федаїни.

28. План „Дорожня карта” передбачає:

- а) розмежування Ізраїлю та Палестинської автономії;
- б) концепцію налагодження стосунків Ізраїлю з арабськими країнами;
- в) проект допомоги палестинській автономії;
- г) проект знищення держави Ізраїль.

29. Теракти Аль-Каїди на Нью-Йорк відбулись у:

- а) вересні 1999 р.;
- б) вересні 2000 р.;
- в) вересні 2001 р.;
- г) вересні 2002 р.

30. Перша Російсько-Чеченська війна відбулась:

- а) 1993-1995 р.;
- б) 1994-1995 р.;
- в) 1994-1996 р.;
- г) 1995-1997 р.

31. Участь у якій війні США було санкціоноване ООН:

- а) Ірак, 1991 р.;
- б) Сербія, 1999 р.;
- в) Афганістан, 2001 р.;
- г) Ірак, 2003 р.

32. Відповідно до рішень Конференцій Великої трійки Німеччина була поділена на:

- а) 2 окупаційні зони;
- б) 3 окупаційні зони;
- в) 4 окупаційні зони;
- г) 5 окупаційних зон.

33. Відповідно до рішень Конференцій Великої трійки СРСР та Польща мали отримати:

- а) 45 % від суми репарацій;
- б) 50 % від суми репарацій;
- в) 55 % від суми репарацій;
- г) 60 % від суми репарацій;

34. Рішення про створення Міжнародного валютного фонду було прийнято на:

- а) Квебекській конференції;
- б) Московській нараді 1944; р.
- в) Ялтинській конференції;
- г) Бретон-Вудській конференції.

35. Американська ядерна гегемонія завершилась у:

- а) 1948 р.;
- б) 1949 р.;
- в) 1950 р.;
- г) 1951 р.

36. Ялтинсько-Потсдамська система міжнародних відносин завершилася в:

- а) 1918 р.
- б) 1931 р.
- в) 1945 р.
- г) 1991 р.

37. Нюрнберзький процес проходив:

- а) з 11. 45 р. по 10. 46 р.;
- б) з 12. 45 р. по 10. 46 р.;
- в) з 01. 46 р. по 12. 46 р.;
- г) з 02. 46 р. по 11. 46 р.;

38. Який західноєвропейський політик прагнув не допустити встановлення американської гегемонії у Європі:

- а) Черчилль;
- б) Сталін;
- в) Де Голль;
- г) Аденауер.

39. Початком біполярного світу стала:

- а) потсдамська конференція;
- б) ядерне бомбардування Хіросіми;
- в) „довга телеграма”;
- г) доктрина Ейзенхауера.

40. Автором „Фултонської промови” став:

- а) Трумен;
- б) Кеннан;
- в) Черчилль;
- г) Де Голль.

41. Економічна доктрина СРСР передбачала:

- а) забезпечення населення країни всім необхідним;
- б) забезпечення пріоритетності С/Г;
- в) фінансова війна з США;
- г) використання всіх ресурсів на задоволення потреб держави.

42. Ліберально-демократична ідеологія передбачала:

- а) повну свободу і безконтрольність від держави;
- б) пріоритет інтересів особи-власника перед державою;
- в) збереження класичної демократії у політиці;
- г) максимальна лібералізація зовнішньої політики.

43. Основна увага у Американській армії приділялась:

- а) авіації та флоту;
- б) сухопутній армії та флоту;
- в) авіації та танковим військам;
- г) флоту та морській піхоті.

44. У сфері військового озброєння СРСР відставав від США у галузі:

- а) танкових військ;
- б) підводного флоту;
- в) ракетних технологій;
- г) авіаносного флоту.

45. Зоряні війни” велися:

- а) у 60-х роках;
- б) у першій половині 70-х років;
- в) у другій половині 70-х років;
- г) у першій половині 80-х років.

46. Батьком „Зоряних війн” був:

- а) Дж. Картер;
- б) Л. Брежнев;
- в) Р. Рейган;
- г) М. Горбачов.

47. Найнебезпечнішими для США радянськими ракетами вважилися:

- а) „СКАД” ;
- б) „Сатана” ;
- в) „Тополь” ;
- г) „Восход”.

48. Комінформ було створено:

- а) липень 1947 р.;
- б) серпень 1947 р.;
- в) вересень 1947 р.;
- г) жовтень 1947 р..

49. Рада економічної взаємодопомоги створена:

- а) 1948 р.;
- б) 1949 р.;
- в) 1950 р.;
- г) 1951 р.

50. ОВД створено:

- а) травень 1955 р.;
- б) серпень 1955 р.;
- в) жовтень 1955 р.;
- г) грудень 1955 р.

51. Учасниками ОВД були:

- а) СРСР, НДР, Албанія;
- б) Болгарія, Польща, Румунія;

- в) НДР, МНР, СРСР;
- г) Польща, Югославія, Болгарія.

52. „Брюссельський пакт” підписано:

- а) березень 1948 р.;
- б) серпень 1948 р.;
- в) лютий 1949 р.;
- г) березень 1949 р.

53. Метою Англо-Французького Договору про союз і безпеку 1947р. було:

- а) запобігання Радянській агресії;
- б) запобігання Німецькій агресії;
- в) запобігання американській експансії;
- г) унеможливлення відродження фашизму у Європі.

54. „Резолюція Ванденберга” передбачала:

- а) відмова від Доктрини Трумена;
- б) відмова від військової присутності у Східній півкулі;
- в) відмова від неучасті у військово-політичних союзах;
- г) відмова від співпраці з СРСР.

55. „Північноатлантичний пакт” підписано:

- а) 4 квітня 1949 р.;
- б) 24 квітня 1949 р.;
- в) 4 травня 1949 р.;
- г) 24 травня 1949 р..

56. До НАТО у 1949 р. вступило:

- а) 10 країн;
- б) 11 країн;
- в) 12 країн;
- г) 14 країн.

57. Конвенція „Про статус збройних сил-учасниць НАТО” передбачала:

- а) створення спільного генштабу НАТО;
- б) можливість США утримувати військові бази у Європі;
- в) обов’язкова уніфікація;
- г) створення наднаціональних підрозділів НАТО.

58. Берлінський мур побудовано:

- а) 1949 р.;
- б) 1956 р.;
- в) 1961 р.;
- г) 1963 р..

59. Визначте методи, які не використовувалися великими країнами у Холодній війні:

- а) економічне протистояння;
- б) ведення військових дій країнами – сателітами;
- в) відкриті військові сутички один з одним;
- г) гонка озброєнь.

60. Уряди радянських країн-сателітів мали назву:

- а) комуністичні демократії;
- б) диктатури пролетаріату;
- в) соціалістичні демократії;
- г) народні демократії.

Тестові завдання
фахового вступного випробування для абітурієнтів, які вступають на навчання за
другим (магістерським) рівнем зі спеціальності 291 «Міжнародні відносини, суспільні
комунікації та регіональні студії» галузь знань 29 «Міжнародні відносини»

Варіант Б

1. Події 1989 р. у Чехословаччині, пов'язані з падінням комуністичної партії увійшли в історію, як:

- а) народна революція;
- б) „оксамитова революція”;
- в) переворот;
- г) національно-визвольна війна.

2. „План Маршалла” передбачав:

- а) надання військової допомоги країнам антирадянського табору;
- б) надання фінансової допомоги країнам Європи;
- в) план розміщення американських військових баз у Європі;
- г) план виплати репарації Німеччиною після II світової війни.

3. „План Шумана ” передбачав:

- а) об'єднання Франції та ФРН;
- б) об'єднання вугільної та сталеливарної галузей промисловості;
- в) об'єднання військово-промислового комплексу Франції та ФРН;
- г) створення політичних наддержавних інституцій у Європі.

4. Угоду про створення Ради Європи підписано:

- а) 10 країнами у 1949 р.;
- б) 12 країнами у 1950 р.;
- в) 9 країнами у 1951 р.;
- г) 11 країнами у 1948 р.

5. Рада Європи мала такі робочі інституції:

- а) вище правління, кабінет міністрів, секретаріат;
- б) парламентську асамблею, суд, секретаріат;
- в) секретаріат, кабінет міністрів, парламентську асамблею;
- г) суд, кабінет міністрів, парламентську асамблею.

6. Яка війна призвела до падіння IV Республіки у Франції:

- а) в'єтнамська;
- б) корейська;
- в) алжирська;
- г) марокканська.

7. Франція виходить з військової організації НАТО за президентства:

- а) Ш. Де Голля;
- б) Ж. Ширака;
- в) Ф. Міттерана;
- г) Ж. Помпіду.

8. З приводу яких подій лідер НДР Е. Хонеккер сказав: „Коли сусід змінює шпалери, це не означає, що ми маємо робити те саме”:

- а) початку перебудови в СРСР;
- б) об'єднання Німеччини;
- в) інтеграційних процесів у Західній Європі;
- г) відкриття кордону між Австрією та Угорщиною.

9. Батьками „Руху неприєднання” були:

- а) Й. Броз - Тіто, Дж. Неру, Г. Насер;
- б) Й. Броз - Тіто, Ванденберг, Мао Цзедун;
- в) Дж. Неру, Ванденберг, Хо Ши Мін;
- г) Хо Ши Мін, Брандт, Ходжи.

10. План Тінденманса передбачав:

- а) формування валютного союзу до 1975 р.;
- б) формування валютного союзу до 1978 р.;
- в) формування валютного союзу до 1980 р.;
- г) формування валютного союзу до 1984 р.

11. Війна за Фолкленди відбулась:

- а) 1985 рр.;
- б) 1981 рр.;
- в) 1982 рр.;
- г) 1976 рр.

12. Уряди радянських країн-сателітів мали назву:

- а) комуністичні демократії;
- б) диктатури пролетаріату;
- в) соціалістичні демократії;
- г) народні демократії.

13. В німецьку історію як канцлер об'єднання увійшов:

- а) Г. Коль;
- б) Г. Шрöder;
- в) Г. Шмідт;
- г) К. Аденауер.

14. Маккартизм – це:

- а) гоніння на фашистів;
- б) переслідування за расовою ознакою;
- в) переслідування комуністів;
- г) переслідування опонентів.

15. Римські договори підписано:

- а) березень 1957 р.;
- б) квітень 1957 р.;
- в) травень 1957 р.;
- г) червень 1957 р.

16. Доктрина Йосіда передбачала:

- а) встановлення дипломатичних контактів з соціалістичними країнами;
- б) економічний напрям зовнішньої політики;
- в) мілітаристська зовнішня політика;

г) участь у миротворчих кампаніях.

17. У Раді ЄЕС було представлено:

- а) 16 національних парламентарів;
- б) 17 міністрів;
- в) 21 міністр;
- г) 34 парламентарі.

18. Європейська асоціація вільної торгівлі виникла:

- а) у 1960 р. за Британською ініціативою;
- б) у 1958 р. за ініціативою США;
- в) у 1961 р. за ініціативою скандинавських країн;
- г) у 1973 р. за ініціативою Австрії.

19. Хельсінкська нарада з питань безпеки і співробітництва відбулась:

- а) травні-червні 1975 р.;
- б) липні-серпні 1975 р.;
- в) серпні-вересні 1975 р.;
- г) вересні-жовтні 1975 р.

20. Сан-Франциська конференція 1951 р. була присвячена:

- а) вирішенню територіальних питань на Далекому сході;
- б) підписанню мирного договору з Японією;
- в) економічному співробітництву на Далекому сході;
- г) північноамериканській інтеграції.

21. На сьогодні до складу Асоціації вільної торгівлі входять:

- а) Норвегія, Швейцарія, Австрія, Люксембург;
- б) Швеція, Норвегія, Данія, Ліхтенштейн;
- в) Швейцарія, Ісландія, Ліхтенштейн, Норвегія;
- г) Ісландія, Швейцарія, Сан-Маріно, Ліхтенштейн.

22. Який острів СРСР погоджувався передати Японії?

- а) Кунашир;
- б) Ітуруп;
- в) Сахалін;
- г) Шикотан.

23. На Бандузську конференцію зібралися:

- а) країни соціалістичного табору;
- б) постколоніальні країни;
- в) країни – союзники США;
- г) країни – економічні партнери Японії.

24. Перша Російсько-Чеченська війна відбулась:

- а) 1993-1995 р.;
- б) 1994-1995 р.;
- в) 1994-1996 р.;
- г) 1995-1997 р.

25. В якій країні падіння комуністичного режиму набуло форми збройного протистояння:

- а) Польща;
- б) Чехословаччина;
- в) Румунія;
- г) Угорщина.

26. Кемп-Девідські домовленості було укладено:

- а) між Єгиптом та Сирією;
- б) між Ізраїлем та ОВП;
- в) між Сирією та Ізраїлем;
- г) між Ізраїлем та Єгиптом.

27. „Александрійський протокол” передбачав:

- а) створення анти-ізраїльської коаліції;
- б) створення Ліги арабських держав;
- в) інституціалізацію ОВП;
- г) створення ОАР.

28. Партизанські загони палестинців носили назву:

- а) ассасіни;
- б) моджахети;
- в) шахіди;
- г) федаїни.

29. План „Дорожня карта” передбачає:

- а) розмежування Ізраїлю та Палестинської автономії;
- б) концепцію налагодження стосунків Ізраїлю з арабськими країнами;
- в) проект допомоги палестинській автономії;
- г) проект знищення держави Ізраїль.

30. Теракти Аль-Каїди на Нью-Йорк відбулись у:

- а) вересні 1999 р.;
- б) вересні 2000 р.;
- в) вересні 2001 р.;
- г) вересні 2002 р.

31. Участь у якій війні США було санкціоноване ООН:

- а) Ірак, 1991 р.;
- б) Сербія, 1999 р.;
- в) Афганістан, 2001 р.;
- г) Ірак, 2003 р.

32. Рішення про створення Міжнародного валютного фонду було прийнято на:

- а) Квебекській конференції;
- б) Московській нараді 1944; р.
- в) Ялтинській конференції;
- г) Бреттон-Вудській конференції.

33. „Брюссельський пакт” підписано:

- а) березень 1948 р.;

- б) серпень 1948 р.;
- в) лютий 1949 р.;
- г) березень 1949 р.

34. Відповідно до рішень Конференцій Великої трійки Німеччина була поділена на:

- а) 2 окупаційні зони;
- б) 3 окупаційні зони;
- в) 4 окупаційні зони;
- г) 5 окупаційних зон.

35. „Північноатлантичний пакт” підписано:

- а) 4 квітня 1949 р.;
- б) 24 квітня 1949 р.;
- в) 4 травня 1949 р.;
- г) 24 травня 1949 р.

36. Відповідно до рішень Конференцій Великої трійки СРСР та Польща мали отримати:

- а) 45 % від суми репарацій;
- б) 50 % від суми репарацій;
- в) 55 % від суми репарацій;
- г) 60 % від суми репарацій.

37. Американська ядерна гегемонія завершилась у:

- а) 1948 р.;
- б) 1949 р.;
- в) 1950 р.;
- г) 1951 р.

38. Ялтинсько-Потсдамська система міжнародних відносин завершилася в:

- а) 1918 р.;
- б) 1931 р.;
- в) 1945 р.;
- г) 1991 р.

39. Нюрнберський процес проходив:

- а) з 11. 45 р. по 10. 46 р.;
- б) з 12. 45 р. по 10. 46 р.;
- в) з 01. 46 р. по 12. 46 р.;
- г) з 02. 46 р. по 11. 46 р.

40. Який західноєвропейський політик прагнув не допустити встановлення американської гегемонії у Європі:

- а) Черчилль;
- б) Сталін;
- в) Де Голль;
- г) Аденауер.

41. Початком біполярного світу стала:

- а) потсдамська конференція;
- б) ядерне бомбардування Хіросіми;
- в) „довга телеграма”;
- г) доктрина Ейзенхауера.

42. Рада економічної взаємодопомоги створена:

- а) 1948 р.;
- б) 1949 р.;
- в) 1950 р.;
- г) 1951 р.

43. Основна увага у Американській армії приділялась:

- а) авіації та флоту;
- б) сухопутній армії та флоту;
- в) авіації та танковим військам;
- г) флоту та морській піхоті.

44. Автором „Фултонської промови” став:

- а) Трумен;
- б) Кеннан;
- в) Черчілль;
- г) Де Голль.

45. Берлінський мур побудовано:

- а) 1949 р.;
- б) 1956 р.;
- в) 1961 р.;
- г) 1963 р.

46. Економічна доктрина СРСР передбачала:

- а) забезпечення населення країни всім необхідним;
- б) забезпечення пріоритетності С/Г;
- в) фінансова війна з США;
- г) використання всіх ресурсів на задоволення потреб держави.

47. „Зоряні війни” велися:

- а) у 60-х роках;
- б) у першій половині 70-х років;
- в) у другій половині 70-х років;
- г) у 80-х роках.

48. У сфері військового озброєння СРСР відставав від США у галузі:

- а) танкових військ;
- б) підводного флоту;
- в) ракетних технологій;
- г) авіаносного флоту.

49. Батьком „Зоряних війн” був:

- а) Дж. Картер;
- б) Л. Брежнев;
- в) Р. Рейган;
- г) М. Горбачов.

50. Найнебезпечнішими для США радянськими ракетами вважилися:

- а) „СКАД” ;
- б) „Сатана” ;
- в) „Тополь” ;
- г) „Восход”.

51. Ліберально-демократична ідеологія передбачала:

- а) повну свободу і безконтрольність від держави;
- б) пріоритет інтересів особи-власника перед державою;
- в) збереження класичної демократії у політиці;
- г) максимальна лібералізація зовнішньої політики.

52. Комінформ було створено:

- а) липень 1947 р.;
- б) серпень 1947 р.;
- в) вересень 1947 р.;
- г) жовтень 1947 р.

53. ОВД створено:

- а) травень 1955 р.;
- б) серпень 1955 р.;
- в) жовтень 1955 р.;
- г) грудень 1955 р.

54. Учасниками ОВД були:

- а) СРСР, НДР, Албанія;
- б) Болгарія, Польща, Румунія;
- в) НДР, МНР, СРСР;
- г) Польща, Югославія, Болгарія.

55. Метою Англо-Французького Договору про союз і безпеку 1947 р. було:

- а) запобігання Радянській агресії;
- б) запобігання Німецькій агресії;
- в) запобігання американській експансії;
- г) унеможливлення відродження фашизму у Європі.

56. „Резолюція Ванденберга” передбачала:

- а) відмова від Доктрини Трумена;
- б) відмова від військової присутності у Східній півкулі;
- в) відмова від неучасті у військово-політичних союзах;
- г) відмова від співпраці з СРСР.

57. До НАТО у 1949 р. вступило:

- а) 10 країн;
- б) 11 країн;
- в) 12 країн;
- г) 14 країн.

58. Конвенція „Про статус збройних сил-учасниць НАТО” передбачала:

- а) створення спільного генштабу НАТО;
- б) можливість США утримувати військові бази у Європі;
- в) обов’язкова уніфікація;
- г) створення наднаціональних підрозділів НАТО.

59. Визначте методи, які не використовувалися великими країнами у Холодній війні:

- а) економічне протистояння;
- б) ведення військових дій країнами – сателітами;
- в) відкриті військові сутички один з одним;

г) гонка озброєнь.

60. Європейське об'єднання з вугілля та сталі було створено:

- а) 1950 р.;
- б) 1951 р. ;
- в) 1952 р.;
- г) 1953 р.

КЛЮЧІ

ДО ТЕСТОВИХ ЗАВДАНЬ

фахового вступного випробування для абітурієнтів, які вступають на навчання за другим (магістерським) рівнем зі спеціальності 291 «Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії» галузь знань 29 «Міжнародні відносини»

Варіант А

Варіант Б

1. а);	31.а);	1. а);	31.а);
2. б);	32.в);	2. б);	32.г);
3. а);	33.г);	3. б);	33.а);
4. г);	34.г);	4. а);	34.в);
5. б);	35.б);	5. г);	35.а);
6. в);	36.г);	6. в);	36.г);
7. а);	37.а);	7. а);	37.б);
8. б);	38.в);	8. а);	38.г);
9. а);	39.а);	9. а);	39.а);
10.в);	40.в);	10.в);	40.в);
11.в);	41.г);	11.в);	41.а);
12.а);	42.б);	12.г);	42.б);
13.б);	43.г);	13.а);	43.г);
14.а);	44.г);	14.в);	44.в);
15.в);	45.г);	15.в);	45.в);
16.в);	46.в);	16.б);	46.г);
17.а);	47.б);	17.в);	47.г);
18.в);	48.г);	18.а);	48.г);
19.б);	49.б);	19.б);	49.в);
20.б);	50.а);	20.б);	50.б);
21.б);	51.б);	21.в);	51.б);
22.г);	52.а);	22.г);	52.в);
23.б);	53.б);	23.б);	53.а);
24.в);	54.в);	24.в);	54.а);
25.г);	55.а);	25.в);	55.б);
26.б);	56.в);	26.г);	56.в);
27.в);	57.б);	27.б);	57.в);
28.а);	58.в);	28.в);	58.б);
29.в);	59.в);	29.а);	59.в);
30.в);	60.г);	30.в);	60.б);

СПИСОК

рекомендованої літератури для підготовки до
вступного випробування для абітурієнтів, які вступають на навчання за другим
(магістерським) рівнем зі спеціальності 291 «Міжнародні відносини, суспільні
комунікації та регіональні студії» галузь знань 29 «Міжнародні відносини»

Базова:

1. Chandra M. International Relation and Foreign Policy New Delhi: Kumud Publications, 2018. 320 p.
2. Cohen Saul B. Geopolitics: The Geography of International Relations Lanham: Rowman & Littlefield, 2015. 491 p.
3. Бжезинский З. Великая шахматная доска: американское превосходство и его геостратегические императивы. З. Бжезинский. Москва: Международные отношения, 2010. 236 с.
4. Бжезинский З. Стратегический взгляд: Америка и глобальный кризис. З.Бжезинский. Москва: Астрель, 2012. 214 с.
5. Голопатюк Л. С. та ін. Міжнародні відносини і зовнішня політика України: підруч. для студ. вищ. навч. закл. Київ: НУОУ, 2013. 377 с.
6. Дюррозель Жан-Батіст. Історія дипломатії від 1919 року до наших днів. Київ: Основи, 1995. 904 с.
7. Желіховський С. В. Стратегії в зовнішній політиці Конгресу США щодо країн Азійсько-Тихоокеанського регіону. S.P.A.C.E. 2017. № 3. С. 62–66.
8. Зінченко А.Л. Історія дипломатії від давнини до початку нового часу. Вінниця: Нова книга, 2002. 434 с.
9. Капітоненко М.Г. Теорія міжнародних відносин. Чернівці : Киги-XXI, 2019. 272 с.
10. Каширина Т.В., Аватков В.А. Актуальные проблемы международных отношений и внешней политики в XXI веке. Москва: Дашков и К, 2017. 411 с.
11. Кіссінджер Г. Світовий порядок. Роздуми про характер націй в історичному контексті / пер. з англ. Н. Коваль. Київ.: Наш формат, 2017. 320 с.
12. Ковбень М. М. Вплив близькосхідної політики США на стабільність регіональної системи безпеки. М. М. Ковбень. Міжнародні відносини. Серія: політичні науки. 2015. № 7. С. 82–89.
13. Копійка В., Шинкаренко Т. Європейський Союз: заснування і етапи становлення: навч. посіб. Київ: Либідь, 2002. 463 с.
14. Копійка В.В., Дорошко М.С., Головченко В.І. Україна в міжнародних інтеграційних процесах: монографія. Київ: Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет», 2015. 575 с.
15. Кудряченко, А. Міжнародні аспекти інтеграції Донбасу і Криму в політико-правовий і соціокультурний простір України: аналітична доповідь. 2019. Київ: Інститут всесвітньої історії НАН України.
16. Кулінич М.А., Циватий В.Г., Татаренко Н.О., Чекаленко Л.Д. Світові інтеграційні процеси в умовах трансформації міжнародних систем: навч. посіб. Київ: Дипломатична академія України при МЗС України, 2013. 628 с.
17. Магда Є. Гібридна агресія Росії. Уроки для Європи. Київ: Каламар, 2017. 268 с.
18. Майборода О.М. Етнічність у міжнародній системі / О.М. Майборода. К. : ПіЕНД ім. І.Ф. Кураса НАН України, 2015. 408 с.
19. Макаренко Є.А., Погорська І.І., Рижков М.М., Чекаленко Л.Д. Америка і Європа у сучасних міжнародних трансформаціях: монографія. Київ: Центр вільної преси, 2014. 472 с.
20. Макаренко Є.А., Рижков М. М., Погорська І.І., Піпченко Н.О. Зовнішня та безпекова політика США: аналітичні дослідження. Київ: Центр вільної преси, 2016. 456 с.

21. Макаренко Є.А., Рижков М.М., Ожеван М.А., Міжнародна інформаційна безпека: теорія і практика: підручник. Київ: Центр вільної преси, 2016. 418 с.
22. Мандрагеля В. А. Європейська інтеграція та міжнародна співпраця : посібник. В.А. Мандрагеля та ін.; за заг. ред. В.А. Мандрагелі, Л.А. Шереметьєвої. Київ : НАДУ, 2016. 286 с.
23. Манжола В.А. Міжнародні відносини та світова політика: підручник. Київ: Знання, 2014. 662 с.
24. Манжола В.А. Міжнародні відносини та світова політика: підручник. В.А. Манжола. Київ: Знання, 2014. 662 с.
25. Міжнародні регіональні процеси та зовнішньополітичні пріоритети України: монографія. За заг. ред. Шергіна С. Космини В. Київ: Дипломатична академія України при МЗС України, 2017. 412 с.
26. Потехін О. НАТО і європейська стабільність. Ч. 2. Стримування. О. Потехін. Зовнішні справи. 2017. № 2. С. 16–21.
27. Пронь С.В. Міжнародні відносини та зовнішня політика: системна історія 1914–2014 років: навч. посіб. Миколаїв: Іліон, 2014. 243 с.
28. Рижков М.М., Зайцева М.В. Взаємодія країн БРІКС у постбіполярному світі: монографія. Київ: Центр вільної преси, 2017. 234 с.
29. Самойлов О.Ф. Глобалізація як культурно-історичне явище (кінець ХХ – початок ХХІ ст.). Київ: КиМУ, 2015. 282 с.
30. Соснін О.В. Сучасні міжнародні системи та глобальний розвиток (соціально-політичні, соціально-економічні, соціально-антропологічні виміри): навч. посіб. Київ: Видавництво «Коло», 2015. 520 с.
31. Стратегічне партнерство в зовнішній політиці США, ЄС та країн латиноамериканського регіону. За заг. ред. Толстова. С.В. Київ: ДУ «Інститут всесвітньої історії Нац. академії наук України», 2016. 145 с.
32. Стройко Т.В. Міжнародні організації: навч. посіб. Київ: Кондор-Видавництво, 2018. 250 с.
33. Судак І. І. Трансформація безпекової стратегії НАТО як відповідь сучасним викликам та загрозам у світі: монографія. Київ: КиМУ, 2019. 202 с.
34. Судак І.І. Міжнародні відносини та світова політика/International relations and foreign policy: курс лекцій / Course of lectures. Київ: КиМУ, 2014. 130 с.
35. Судак І.І. Оборонна політика Канади та шляхи її модернізації. Проблеми міжнародних відносин. Київ: КиМУ, 2019. Вип. 15. С. 38–68.
36. Судак І.І. Пріоритети співробітництва НАТО з країнами-партнерами. Проблеми міжнародних відносин : зб. наук. праць. наук. ред. Некряч А.І. та ін. Київ: КиМУ, 2018. Вип. 14. С. 13–34.
37. США і світ ХХІ століття. Ю.М. Пахомов, М.О. Васильєва, В.М. Вовк, С.П. Галака, В.І. та ін. Ін-т світ. економіки і міжнар. відносин НАН України. Київ: Центр вільної преси, 2013. 620 с.
38. Тараненко Г.Г. Міжнародні організації: навч. посіб. Київ: КиМУ, 2017. 136 с.
39. Толстов С. В. Еволюція статусу та ролі США і євроатлантичної спільноти в сучасній системі міжнародних відносин. С. В. Толстов. Стратегічні пріоритети. 2013. № 4. С. 58-164.
40. Толстова С.В. Стратегії зовнішньої та безпекової політики провідних міжнародних акторів. Київ: ДУ «Інститут всесвітньої історії НАН України», 2017. 150 с.
41. Тригуб П. М. Міжнародні відносини і світова політика: навч.-метод. посіб. Миколаїв: Румянцева Г. В. вид., 2012. 197 с.
42. Турчин Я.Б., Демчишак Р.Б., Матлай Л.С. Історія міжнародних відносин (1914–2015): навч. посіб. Львів: Вид-во Львів. політехніки, 2016. 140 с.
43. Хантингтон С. Столкновение цивилизаций. С. Хантингтон. Москва: ООО «Издательство АСТ», 2003. 603 с.

44. Ціватий В. ООН у політико-дипломатичній системі координат (1945-2015 рр.): глобальна ефективність та інституційний вимір багатосторонньої дипломатії. В. Ціватий. Зовнішні справи. 2015. № 10. С. 26–30.
45. Шергін С., Космина В. Міжнародні регіональні процеси та зовнішньополітичні пріоритети України: монографія. Київ: Дипломатична академія України при МЗС України, 2017. 412 с.
46. Шергін С.О. Політологія міжнародних відносин: навч. посіб. 2-е видання, виправ. і доповн. За наукк. Ред. В.А. Гошовської. Київ : «Центр учбової літератури». 2019. 256 с.
47. Яровий В.І. Новітня історія країн Східної Європи. 40-ві – 90-ті рр. XX ст: курс лекцій: навч. посіб. Київ: Либідь, 1997. 269 с.

Допоміжна:

1. Baldwin D.A. Medieval Foundations of International Relations. Москва: Аспект Пресс, 2015. 448 с.
2. Bulmer S. European Integration in Crisis? Of supranational integration, hegemonic projects and domestic politics. European Journal of International Relations. 2016. Vol. 22 (4). P. 725–748.
3. Farrow Ronan. War on Peace. The End of Diplomacy and the Decline of American Influence. New York: W. W. Norton & Company, Inc., 2018. 432 p.
4. Kissinger H. World Order. H. Kissinger. New York: Penguin Books, 2014. 432 p.
5. Matthews G. Elizabeth, Callaway L. Rhonda. International Relations Theory: A Primer Oxford University Press, 2016. 336 p.
6. McGlinchey Stephen International Relations. Bristol: E-International Relations, 2016. 238 p.
7. Sosa-Nunez Gustavo, Atkins Ed Environment, Climate Change and International Relations. Bristol: E-International Relations publishing, 2016. 250 p.
8. System, Society and the World. Exploring the English School of International Relations. Ed. by Robert W. Murray. Second Edition. Bristol: E-International Relations Publishing, 2016. 129 p.
9. Taranenko A.H. Foreign policy of Ukraine under current challenges of global and regional security. Політологічний вісник : збірник наукових праць / голов. ред. В.Ф. Цвях; Київський національний університет імені Тараса Шевченка. Київ: ТОВ «Вадекс», 2018. Вип. 80. 112 с. С. 61 – 67.
10. US Power and Influence in the Asia-Pacific Region: The Decline of Alliance Mutuality. Vivek Mishra. Strategic Analysis. Volume 40. 2016. Issue 3. P. 159–172.
11. Азійський напрям зовнішньої політики України: проблеми і перспективи. Аналітичні оцінки: монографія. За ред. В.О. Шведа Київ: НІСД. 2008. 222 с.
12. Александров В.В. Новейшая история стран Европы и Америки: в 2-х чч. Москва: Изд-во МГУ, 1998. 591 с.
13. Америка і Європа у сучасних міжнародних трансформаціях: монографія. Макаренко Є.А., Погорська І.І., Рижков М.М. та ін. Київ: Центр вільної преси, 2014. 472 с.
14. Глобалізація та регіоналізація як вектори розвитку міжнародних економічних відносин : колективна монографія. кол. авт. ; за ред. О. А. Довгаль, Н. А. Казакової. Харків : ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2018. 540 с.
15. Горобець І.В. Процеси формування системи регіональної безпеки в Південній Азії (початок 1990-х – середина 2010-х років). І.В. Горобець. Київ : Міленіум, 2017. 416 с.
16. Калат Я. Інформаційне забезпечення як важливий аспект активізації транскордонного співробітництва. Соціально-економічний потенціал транскордонного співробітництва: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції «Соціально-економічний потенціал транскордонного співробітництва». Львів: Львівський національний університет імені Івана Франка, 2016. С.64-65.
17. Калитчак Р. Регіоналізм у європейських інтеграційних процесах. Київ, 2007. 180 с.

18. Міжнародні міжурядові організації: навч. посіб. Під ред. Пошедіна О.І. Київ: НАОУ, 2008. 280 с.
19. Парахонський Б.О. Зовнішня політика України в умовах кризи міжнародного безпекового середовища : аналіт. доп. Б.О. Парахонський, Г.М. Яворська ; Нац. ін-т стратег. дослідж. Київ : НІСД, 2015. 97 с.
20. Погорелова І.С. Сучасні американсько-південнокорейські відносини: політико-військовий аспект. І. С. Погорелова. Міжнародні відносини. Серія: політичні науки. 2015. № 6. С. 110 – 114.
21. Потехін О. НАТО і європейська стабільність. Ч. 2. Стимування. О. Потехін. Зовнішні справи. 2017. № 2. С. 16–21.
22. Тараненко Г. Г. Роль міжнародних організацій у врегулюванні конфліктів. Г.Г. Тараненко. Гілея: науковий вісник: збірник наукових праць. гол. ред. В.М. Вашкевич. Київ: «Видавництво «Гілея», 2016. Вип. 107 (4). С. 390–392.
23. Тараненко Г.Г. Перспективи реформування Організації Об'єднаних Націй. Проблеми міжнародних відносин. Київ: КиМУ, 2019. Вип. 16. С. 40–61.
24. Федуняк С.Г. Зовнішньополітичний курс Сполучених Штатів Америки щодо Ісламської Республіки Іран: від співробітництва до політики «стримування» : дис. на здобуття наук. ступеня к-та політ. наук. Чернівці, 2015. 256 с.
25. Шевчук О.В., Погорелова І.С., Вовчук Л.А. Зовнішня політика країн Азії (1945-2000 рр.): навч. посіб. Миколаїв: ЧДУ ім. Петра Могили, 2016. 304 с.
26. Ядерна безпека України в контексті світового досвіду: збірник наукових праць: електронне видання. За заг. ред. д.і.н., проф., чл.-кор. НАН України Кудряченка А.І.; ДУ «Інститут всесвітньої історії НАН України». Київ: Державна установа «Інститут всесвітньої історії НАН України», 2019. 215 с.